מגדיר חזותי לסוג Phyllidiella

סימני זיהוי ותצלומי השוואה עם קישורים למאמרים מדעיים

המגדיר מכסה 15 מינים הרשומים כתקפים ב־WoRMS. הוא מיועד לזיהוי ראשוני מתצלומים ומשלב תיאורים קלאסיים ועדכונים טקסונומיים. לוחות הצילום בעמודים הבאים משולבים בקובץ עצמו ונגישים גם ללא אינטרנט.

מגבלות הזיהוי

מינים ושושלות שטרם תוארו עשויים להיראות כמעט זהים. דגם הדומה ל־P. pustulosa אינו מבטיח שמדובר במין הזה. במקרה של ספק יש להשתמש בשם Phyllidiella sp. או בסימון cf. המציין דמיון למין בלי זיהוי ודאי. [2, 3]

מה בודקים

למשפחה זימים מתחת לשולי הגלימה, ללא זר זימים חשוף בגב. הרינופורים, זוג איברי החישה הקדמיים, לרוב שחורים לפחות בחלקם. סימנים אלה מכוונים לזיהוי, אך הפרדה ודאית מסוגים קרובים עשויה לדרוש בדיקת המבנה הגחוני והאנטומיה. [1]

בזיהוי המין יש להתמקד בסידור הגבשושיות, גובהן, צורת הקווים השחורים ושולי הגלימה. הגוון הוורוד, הלבן או הירקרק לבדו אינו מספיק. [2]

גבשושיות נפרדות או אשכולות

Phyllidiella pustulosa

רקע שחור ואשכולות גבשושיות בהירות; בדגם הקלאסי שלושה אשכולות לאורך מרכז הגב. המראה משתנה עם הגיל. חפשו אשכולות ולא רכסים ארוכים. להשוואה: לוח א, קבוצות 1–2. [1, 2]

Phyllidiella nigra

שטחים שחורים נרחבים וגבשושיות ורודות עד אדמדמות, המפוזרות בנפרד יותר מבדגם הקלאסי של pustulosa. קיימת שונות, ולעיתים גבשושיות מתאחות. לוח א, קבוצה 3. [1, 2]

Phyllidiella albonigra

גוף מוארך, הרבה רקע שחור, אשכולות קטנים וצפופים ושוליים בהירים צרים. עלולה להיראות כ־pustulosa; הוחזרה למעמד מין נפרד ב־2022. לוח ג, קבוצה 2. [2]

המשך סימני הזיהוי

Phyllidiella cooraburrama

גבשושיות גדולות מאוד, גבוהות ומורכבות, עם בסיס ורוד רחב ודפנות תלולות. מראה של מעט מגדלים גדולים. [1]

תצלום ותיאור במוזיאון האוסטרלי

Phyllidiella granulata

רקע אפור מגורגר וגבשושיות לבנות, מורכבות וחדות יחסית. המרקם המגורגר והגבשושיות המחודדות חשובים יותר מהצבע הכללי. [1]

תצלום ותיאור במוזיאון האוסטרלי

רכסים וקווים אורכיים

Phyllidiella rosans

רכסים ורודים אורכיים, נמוכים, מעוגלים וחלקים יחסית. הרכסים חלקים יותר מאלה של פרטים שכונו בעבר zeylanica. [1]

תמונות ותיאור במוזיאון האוסטרלי

Phyllidiella rudmani

גב בהיר, שתי רצועות שחורות אורכיות דקות וגבשושיות גבוהות ומורכבות, דלילות יחסית. במחקר מ־2022 הקווים לא התחברו בקצוות הגוף. לוח ב, קבוצה 2. [1, 2]

Phyllidiella lizae

גב ורוד בהיר, גבשושיות נמוכות ומעוגלות וקווים שחורים מצטלבים. הרינופורים משלבים שחור, לבן וורוד. לעומת rudmani הגבשושיות נמוכות יותר והקווים פחות ישרים. [1]

תצלום פרט הטיפוס ותיאור

Phyllidiella hageni

גב ורוד או ירקרק; גבשושיות נמוכות וצפופות וקווים שחורים אורכיים עם חיבורים ביניהם. לעומת rudmani הגבשושיות נמוכות וצפופות יותר. לוח ד. [2]

Phyllidiella backeljaui

גב ורוד, שתי רצועות שחורות אורכיות וחיבור רוחבי; במרכז עשוי להופיע דגם X או רשת. הדגם מורכב יותר משני הפסים הפשוטים של rudmani. [5]

טבעות ודגמים נוספים

Phyllidiella zeylanica

בזיהויים מים סוף בולט קו שחור הסוגר אזור גב מרכזי, שחלקו הקדמי מרובע. השם יושם בעבר על פרטים שאינם תואמים לתיאור המקורי. [2, 4]

זהירות בשם **zeylanica**: לוח ב, קבוצה 1 מציג פרטים שהמחקר מ־2022 מסמן **zeylanica auctt**., כלומר שימוש של מחברים בשם שאינו תואם לדעת החוקרים למין המקורי. אין להשתמש בהם כתמונת ייחוס ודאית למין האמיתי. [2]

Phyllidiella annulata

טבעות ורודות רבות על רקע שחור, עם גבשושיות נמוכות. בדגם הקלאסי חסר פס ורוד רציף בשפת הגלימה. [1]

תמונות ותיאור במוזיאון האוסטרלי

Phyllidiella meandrina

טבעות מרכזיות של גבשושיות שבסיסיהן מתאחים, ובשוליים שורות נוספות של גבשושיות. עלולה להתבלבל עם annulata; חשוב לבדוק את מערך הטבעות והשורות החיצוניות. [6]

Phyllidiella amphitrite

רכסים וגבשושיות חרוטיות עם צהוב חיוור על אזורים לבנים; רינופורים שחורים. תוארה מצפון ים סוף. בתיאור המקורי בולט גם מבנה תלת־אונתי של בחניני הפה. [4]

תצלום ההולוטיפ בלוח 1 של המאמר

Phyllidiella molaensis

מין קריבי שתואר מפנמה. דגם שחור־לבן של טבעות קונצנטריות וקווים; רינופורים שחורים עם קצות לבנים. יש להיזהר מבלבול עם Ceratophyllidia. [7]

תיעוד מועיל בשטח

צלמו מבט על, מבט צד ותקריב של הרינופורים; רשמו מקום, עומק ואורך משוער. חפשו תחילה אשכולות, גבשושיות בודדות, רכסים או טבעות; לאחר מכן השוו את הקווים השחורים והשוליים. כאשר הסימנים חופפים, השאירו את הזיהוי ברמת הסוג או ציינו ספק.

לוח א השוואת אשכולות וגבשושיות

איור 9: קבוצה 1 — P. pustulosa; קבוצה 2 — P. cf. pustulosa; קבוצה 3 — P. nigra; קבוצה 4 — Phyllidiella sp. a, שושלת ללא שם. שימו לב לחפיפה במראה. קני המידה במקור: 10 מ״מ.

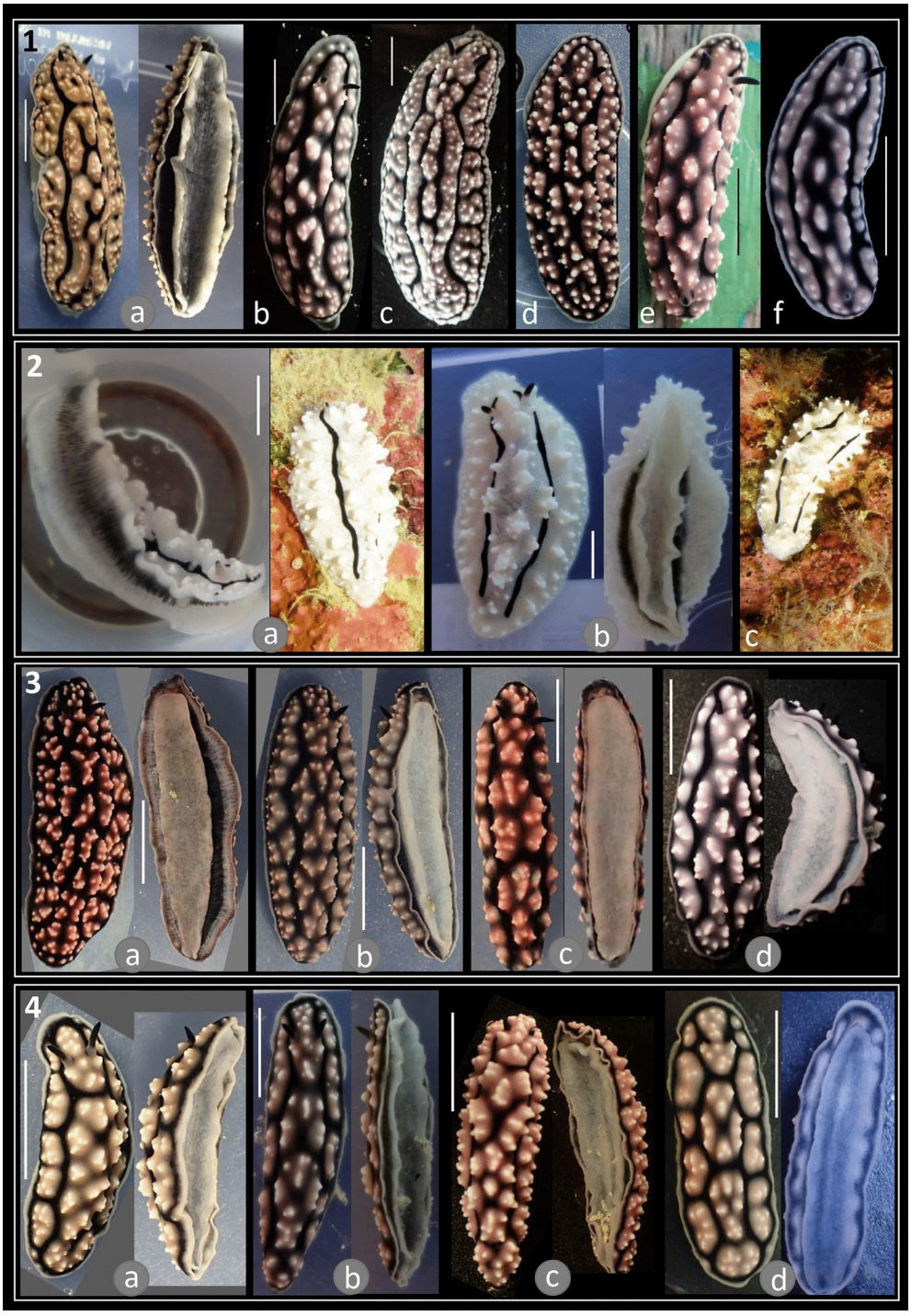

מקור: Papu et al. 2022, Figure 9. **לוח מלא ללא שינוי. רישיון** CC BY 4.0. [2]

למאמר ולאיור המקורי

לוח ב קווים ורכסים

איור 10: קבוצה 1 — P. zeylanica auctt.,, שם שיושם בספרות ואינו מייצג לדעת המחברים את המין המקורי; קבוצה 2 — P. rudmani; קבוצה 3 — Phyllidiella sp. b; קבוצה 4 — Phyllidiella sp. c, תת־שושלת 1. קני מידה: 10 מ״מ.

מקור: Papu et al. 2022, Figure 10. **לוח מלא ללא שינוי. רישיון** [2] CC BY 4.0

למאמר ולאיור המקורי

לוח ג מינים דומים ושושלות ללא שם

איור 11: קבוצה 1 — Phyllidiella sp. c, תת־שושלת 2; קבוצה 2 — P. albonigra; קבוצה 3 — Phyllidiella sp. d; קבוצה 4 — קבוצת השושלות e. הסימונים באותיות הם של המחקר ואינם שמות מינים תקפים. קני מידה: 10 מ״מ.

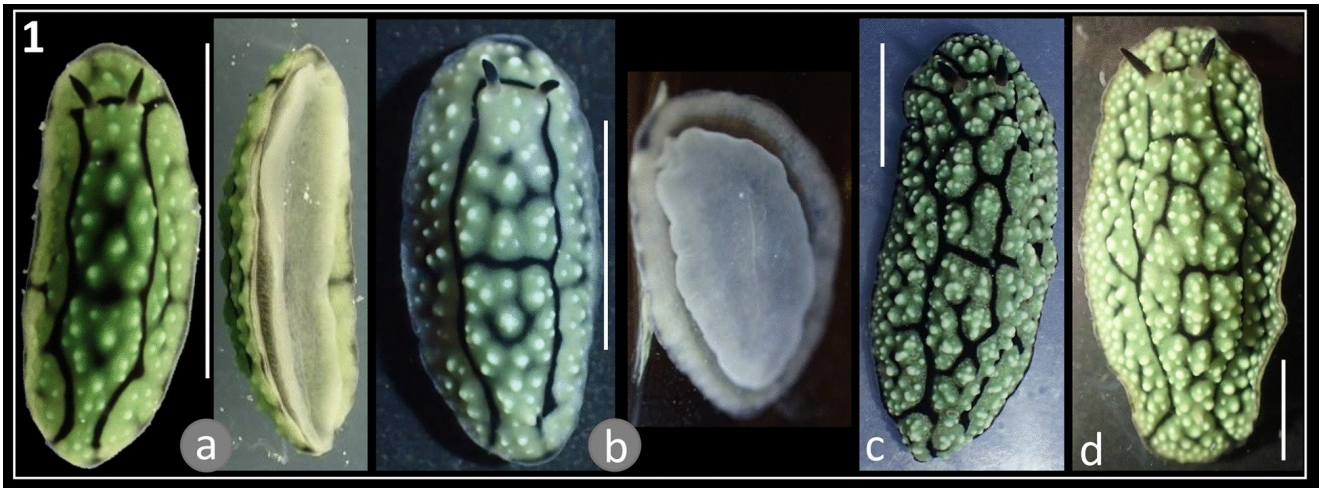

מקור: Papu et al. 2022, Figure 11. **לוח מלא ללא שינוי. רישיון** CC BY 4.0. [2]

למאמר ולאיור המקורי

לוח ד Phyllidiella hageni

איור 12: ארבעה פרטים של P. hageni המדגימים שונות במראה. חפשו גבשושיות נמוכות וצפופות, וקווים שחורים המתפתלים ביניהן. קני מידה: 10 מ״מ.

מקור: Papu et al. 2022, Figure 12 **. לוח מלא ללא שינוי. רישיון** [2] .CC BY 4.0

למאמר ולאיור המקורי

מקורות מדעיים וקישורים

1. Brunckhorst DJ. 1993. The systematics and phylogeny of phyllidiid nudibranchs. Records of the Australian Museum, Supplement 16: 1–107.

המונוגרפיה הבסיסית לתיאורים, מפתחות ולוחות צבע. חלק מהטקסונומיה עודכן מאז.

פתיחת המקור

2. Papu A et al. 2022. Phyllidiidae: an integrative taxonomic approach including chemical analyses. Organisms Diversity & Evolution 22: 585–629.

מקור לוחות א–ד ועדכוני הזיהוי. פורסם בגישה פתוחה ברישיון CC BY 4.0.

פתיחת המקור

3. Stoffels BEMW et al. 2016. Phylogenetic relationships within the Phyllidiidae.

מחקר מולקולרי על יחסי הקרבה והמגוון הסמוי.

פתיחת המקור

4. Yonow N. 2020. Red Sea Opisthobranchia 6: Phyllidiidae and their paradorid mimic. ZooKeys 1006: 1–34.

תיאור amphitrite ותיעוד zeylanica מים סוף.

פתיחת המקור

5. Domínguez M, Quintas P, Troncoso JS. 2007. Phyllidiidae from Papua New Guinea with the description of a new species of Phyllidiella. American Malacological Bulletin 22: 89–117.

כולל התיאור המקורי של backeljaui.

פתיחת המקור

6. Yonow N et al. 2002. Opisthobranch molluscs from the Chagos Archipelago, Central Indian Ocean.

כולל תיאור meandrina ואיור 16d.

פתיחת המקור

7. Valdés Á, Ortea J. 1996. Review of the family Phyllidiidae in the Atlantic Ocean. American Malacological Bulletin 13: 1–9.

כולל סקירת molaensis ואיורי פרטי טיפוס.

פתיחת המקור

רשימת השמות הטקסונומיים ב־WoRMS

תמונות וקרדיט: ארבעת לוחות הצילום הועתקו מהמקור המדעי [2], תוך שמירת הסימונים וקני המידה. תמונות נוספות נגישות בקישורים בגוף המגדיר. הקישורים דורשים אינטרנט; התמונות המשולבות בקובץ אינן דורשות חיבור.